

SCENARIUSZ MONTAŻU POETYCKIEGO NA ROCZNICĘ URODZIN JANA PAWŁA II

MAJ 2005r.

W życiu i śmierci do Pana należymy... Pańscy jesteśmy...

R 1

I tak przechodzą pokolenia -

Nadzy przychodzą na świat i nadzy wracają do ziemi,

Z której zostali wzięci.

"Z prochu powstałeś i w proch się obrócisz".

To co było kształtne w bezkształtne.

To co było żywe - oto teraz martwe.

To co było piękne - oto teraz brzydota spustoszenia.

A przecież nie cały umieram,

To co we mnie niezniszczalne trwa!

(Spełnienie - Apocalypsis, Tryptyk Rzymski)

N

"Nie pozostawiam po sobie własności, którą należałoby zadysponować. Rzeczy codziennego użytku, którymi się posługiwałem, proszę rozdać wedle uznania. Notatki osobiste spalić. Proszę, ażeby nad tymi sprawami czuwał ksiądz Stanisław, któremu dziękuję za tyloletnią wyrozumiałą współpracę i pomoc. Wszystkie zaś inne podziękowania zostawiam w sercu przed Bogiem Samym, bo trudno je tu wyrazić."

(Testament JP II)

R 2

Miejsce moje upływa w pamięci. Nie przemija
cisza dalekich uliczek zatrzymana w przestrzeni jak szkło,
które w źrenicach czystych rozpadało się w światło i szafir -
Najbliżej są słowa dziecka, na których ta cisza się wzbija
"mamo - mamo".

To jest chyba modlitwa, mój Synu, to są dni proste (...)
To są dni proste, mój Synu- uniesione z tamtych uliczek,
Na których stoi cisza odsłaniając dziecięcy twój głos -
Jakże inaczej teraz słowa twoje z oddali słyszę,
Niegdyś szeptane wargami -
A teraz samą myślą wniesione do mej duszy
I mówione tak bardzo wprost.

(Pierwsza chwila uwielbionego ciała, Poezje)

N

"W miarę jak się zbliża kres mego ziemskiego życia, wracam pamięcią do jego początku, do moich Rodziców, Brata i Siostry (której nie znałem, bo zmarła przed moim narodzeniem), do wadowickiej parafii, gdzie zostałem ochrzczony, do tego miasta mojej młodości, do rówieśników, koleżanek i kolegów ze szkoły podstawowej, z gimnazjum..."- płyta Wadowice

"...Wracam pamięcią do przyjaciół z uniwersytetu, do czasów okupacji, gdy pracowałem jako robotnik, a potem do parafii w Niegowici, i krakowskiej św. Floriana, do duszpasterstwa akademickiego, do środowiska...do wielu środowisk... w Krakowie, w Rzymie... do osób, które Pan mi szczególnie powierzył- wszystkim pragnę powiedzieć jedno: "Bóg Wam zapłać"!

(Testament JP II)

R 3

Miłość mi wszystko wyjaśniła,

miłość wszystko rozwiązała-
dlatego uwielbiam tę Miłość,
gdziekolwiek by przebywała.

A, że się stałem równiną dla cichego otwartą przepływu,
W którym nie ma nic z fali huczącej, nie opartej o tęczowe pnie,
Ale wiele jest z fali kojącej, która światło w głębinach odkrywa
I tą światłością po liściach nie osrebrzonych tchnie.
Więc w takiej ciszy ukryty ja- liść, oswobodzony od wiatru,
Już się nie troskam o żaden z upadających dni,
Gdy wiem, że wszystkie upadną.

(Wybrzeża pełne ciszy, Poezje)

R 4

"W Nim żyjemy, poruszamy się i jesteśmy" -
mówi Paweł na ateńskim Areopagu -
Kim jest On?
Jest jak gdyby niewysłowiona przestrzeń, która wszystko ogarnia-
On jest Stwórcą:
Ogarnia wszystko powołując do istnienia z nicości
Nie tylko na początku, ale wciąż.
Wszystko trwa stając się nieustannie -
"Na początku było Słowo i wszystko przez Nie się stało".
Tajemnica początku rodzi się wraz ze Słowem, wyłania się ze Słowa.
Słowo - odwieczne widzenie i odwieczne wypowiedzenie.
Ten, który stwarzał, widział - widział, "że było dobre",
Widział widzeniem różnym od naszego,
On - pierwszy Widzący -
Widział, odnajdywał we wszystkim jakiś ślad swej Istoty,
Swej pełni.

(Pierwszy Widzący, Tryptyk Rzymski)

N

Wyrażam najgłębszą ufność, że przy całej mojej słabości Pan udzieli mi każdej łaski potrzebnej, aby sprostać wedle Jego Woli wszelkim zadaniom, doświadczeniom i cierpieniom, jakich zechce zażądać od swego sługi w ciągu życia. Ufam też, że nie dopuści, abym kiedykolwiek przez jakieś swoje postępowanie: słowa, działanie lub zaniedbanie działań, mógł sprzeniewierzyć się moim obowiązkom na tej świętej Piotrowej Stolicy.

(Testament JP II)

R 5

Zatoka lasu zstępuje
W rytmie górskich potoków...
Jeśli chcesz znaleźć źródło,
Musisz iść do góry, pod prąd.
Przedzieraj się, szukaj, nie ustępuj,
Wiesz, że ono musi tu gdzieś być -
Gdzie jesteś źródło? ... Gdzie jesteś, źródło?!

(Źródło, Tryptyk Rzymski)

N

"W życiu i śmierci do Pana należymy... Pańscy jesteśmy"
"W dniu 13. maja 1981 r., w dniu zamachu na Papieża podczas audiencji na placu św. Piotra, Opatrzność Boża w sposób cudowny ocaliła mnie od śmierci. Ten, który jest jedynym Panem Życia i śmierci, sam mi to życie przedłużył, niejako podarował na nowo. Odtąd ono jeszcze bardziej do Niego należy."

(Testament JP II)

R 6

Tak szli i rozmawiali już trzeci dzień:
Oto wzgórze, na którym mam złożyć Bogu ofiarę -

mówił ojciec. Syn milczał, nie śmiał pytać:
Gdzie jest żertwa? Mamy ogień i drwa i nóż ofiarny,
Lecz gdzie żertwa?
Bóg sam sobie tę żertwę upatrzy -
Tak powiedział, nie śmiał głośno
wypowiedzieć tych słów: żertwą, mój synu, będziesz ty -
więc milczał. (...)
O Abrahamie, który wstępujesz na to wzgórze w krainie Moria,
Jest taka granica ojcostwa, taki próg, którego ty nie przekroczysz.
Inny ojciec przyjmie tu ofiarę swego Syna.
Nie lękaj się, Abrahamie, idź dalej przed siebie
I czyń, co masz czynić.
Ty będziesz ojcem wielu narodów,
Czyń, co masz czynić, do końca.
On sam powstrzyma twą rękę,
Gdy będzie gotowa zadać ów ofiarniczy cios...
On sam nie dopuści, aby spełniła twa ręka
To, co już spełniło się w sercu. (...)

(Rozmowa ojca z synem w krainie Moria, Tryptyk Rzymski)

N

"W życiu i śmierci do Pana należymy... Pańscy jesteśmy"

"Pragnę raz jeszcze całkowicie zdać się na Wolę Pana. On Sam zdecyduje, kiedy i jak mam zakończyć moje ziemskie życie i pasterzowanie. Przyjmując już teraz tę śmierć, ufam, że Chrystus da mi łaskę owego ostatniego Przejścia czyli Paschy. Ufam też, że uczyni ją pożyteczną dla tej największej sprawy, której staram się służyć: dla zbawienia ludzi, dla ocalenia rodziny ludzkiej, a w niej wszystkich narodów i ludów (wśród nich serce w szczególny sposób się zwraca do mojej ziemskiej Ojczyzny)."

(Testament JP II)

R 1

Ojczyzna - kiedy myślę - wówczas wyrażam siebie i zakorzeniam,
Mówi mi o tym serce, jakby ukryta granica, która ze mnie przebiega ku innym,
aby wszystkich ogarniać w przeszłość dawniejszą niż każdy z nas:
z niej się wyłaniam... gdy myślę Ojczyzna - by zamknąć ją w sobie jak skarb.
Pytam wciąż, jak go pomnożyć, jak poszerzyć tę przestrzeń, którą wypełnia.
Ojczyzna: wyzwanie tej ziemi rzucone przodkom i nam, by stanować
O wspólnym dobru i mową własną jak sztandar wyśpiewać dzieje. (...)

(Myśląc Ojczyzna, Poezje)

N

"Czasy, w których żyjemy, są niewymownie trudne i niespokojne. Trudna także i
nabrzmiała właściwą dla tych czasów próbą - stała się droga Kościoła, zarówno
Wiernych jak i Pasterzy."

(Testament JP II)

R 2

Był taki czas, kiedy ludzie
Nie przestawali wędrować.
Otoczeni stadami szli tam, gdzie ich wołał urodzaj:
Tam, gdzie ziemia jak żyzna matka
Zdolna była wykarmić zwierzęta,
Tam i człowiek rozbijał namioty,
Zaczynał mieszkać.
Dlaczego my dziś szukamy
Tego miejsca w ziemi chaldejskiej,
Skąd wyruszył Abram syn Teracha
Z gromadą podobnych do siebie koczowników?
Myślał może: dlaczego mam stąd odchodzić?
Dlaczego mam opuszczać Ur w ziemi chaldejskiej?

Czy tak myślał? Czy odczuwał smutek rozstania?

Czy oglądał się wstecz?

Nie wiemy. Wiemy tylko, że słyszał Głos,

Który mówił do niego: Wyjdź!

Abram postanowił iść za Głosem.

(Ur w ziemi chaldejskiej, Tryptyk Rzymski)

N

"W miarę jak Rok Jubileuszowy 2000 posuwa się naprzód, z dnia na dzień i z miesiąca na miesiąc, zamyka się za nami dwudziesty wiek, a otwiera wiek dwudziesty pierwszy. Z wyroków Opatrzności dane mi było żyć w tym trudnym stuleciu, które odchodzi do przeszłości, a w roku, w którym wiek mego życia dosięga lat osiemdziesięciu ("octogesima adveniens"), należy pytać, czy nie czas powtórzyć za biblijnym Symeonem Nunc dimittis?"

(Testament JP II)

R 3

I tu właśnie u stóp tej przedziwnej sykstyńskiej polichromii

Zbierają się kardynałowie -

Wspólnota odpowiedzialna za dziedzictwo kluczy Królestwa.

Przychodzi właśnie tu.

I Michał Anioł znów ogarnia ich widzeniem.

"W Nim żyjemy, poruszamy się i jesteśmy"...

Kim jest On?

Oto dłoń stwarzająca Wszechmogącego Starca skierowana

W stronę Adama...

Na początku Bóg stworzył...

On wszystko widzący...

Sykstyńska polichromia przemawia wówczas Słowem Pana:

Tu es Petrus - usłyszał Szymon, syn Jony.

"Tobie dam klucze Królestwa".

Ludzie, którym troskę o dziedzictwo kluczy powierzono,

Zbierają się tutaj, pozwalają się ogarnąć sykstyńskiej polichromii,

Wizji, którą Michał Anioł pozostawił -

Tak było w sierpniu, a potem w październiku pamiętnego roku dwóch konklawe,

I tak będzie znów, gdy zajdzie potrzeba,

Po mojej śmierci.

Trzeba, by przemawiała do nich wizja Michała Anioła.

"Con - clave": wspólna troska o dziedzictwo kluczy, kluczy Królestwa.

Oto widzą siebie pomiędzy Początkiem i Kresem,

Pomiędzy Dniem Stworzenia i Dniem Sądu...

Postanowiono człowiekowi raz umrzeć, a potem Sąd!

Ostateczna przejrzystość i światło.

Przejrzystość dziejów - przejrzystość sumień -

Potrzeba, aby w czasie konklawe Michał Anioł uświadomił ludziom -

Nie zapominajcie: Omnia nuda et aperta sunt ante oculos Eius.

Ty, który wszystko przenikasz- wskaż!

On wskaże...

(Posłowie, Tryptyk Rzymski)

N

"Czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy Pan wasz przybędzie" (Mt 24, 42)

"Te słowa przypominają mi ostateczne wezwanie, które nastąpi wówczas, kiedy Pan zechce. Pragnę za nim podążyć i pragnę, aby wszystko, co składa się na moje ziemskie życie, przygotowało mnie do tej chwili. Nie wiem, kiedy ona nastąpi, ale tak jak wszystko, również i tę chwilę oddaję w ręce Matki mojego Mistrza: totus Tuus."

(Testament JP II)

R 4

Fali serca, gdy cicho wzbiera za spojrzeniem,

Nie obniżaj - o Matko - ani odmieniał miłości,
Ale w dłoniach przejrzystych tę samą falę przenieś na mnie.
On Ciebie o to prosił.
Ja jestem rybak Jan. Tak mało jest we mnie do kochania.
Jeszcze czuję: u brzegu jeziora - pod stopami drobniutki żwir -
I nagle – On. (...)
A jednak skoro On chciał, abym mówił do Ciebie "Matko" -
Proszę, niechaj w tym słowie nic się dla Ciebie nie zmniejsza.
To prawda, że niełatwo zmierzyć głębokość słów,
Których znaczenie całe On w nas oboje natchnął,
By w nich się utaiła cała miłość dawniejsza.

(Prośba Jana, Poezje)

N

"W tych samych rękach matczynych zostawiam wszystko i Wszystkich, z którymi
związało mnie moje życie i moje powołanie. W tych Rękach zostawiam nade wszystko
Kościoł, a także mój Naród i całą ludzkość. Wszystkim dziękuję. Wszystkich proszę o
przebaczenie. Proszę także o modlitwę, aby Miłosierdzie Boże okazało się większe od
mojej słabości i niegodności."

(Testament JP II)

"In manus Tuas, Domine, commendo spiritum meum".

"W ręce Twoje, Panie, składam ducha mego".